

Stjernen.

L. Ebbeson, Redaktør

Allt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adressforandringer o. s. v. adresseres „Stjernen“ Dannebrog, Nebraska.

Penge kan sendes i „Money Orders“, Post Note, Bank-Note eller i Registreret Penge.

For Løse og forsendelse af Bladet kan Udgiveren ikke være ansvarlig.

„STJERNENS“ AGENTER.

„Stjernen“ kan bestilles hos efternævnte Dyrere, der som vore Agenter er demomdige til at modtage og forrette for Abonnementspenge.

A. Fr. Hansen, General-Agent, Cedar Rapids, Iowa.

G. H. Christensen, Fremont, Nebr.

G. H. Johnson, Minden, Nebr.

N. Christensen, Clarion, Kansas.

H. P. Grunberg, Hampton, Nebr.

C. G. Kobbj, Deerfield, Dane Co., Wis.

P. Paulson, U. P. Depot, Cheyenne, Wyo.

Grif Knudsen, Davenport, Lancaster Co. Neb.

W. M. Wager, Akron, Colo.

Fotograf G. C. Smith, Vancouver, Wash.

Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & 2. Gade, St. Omaha, Nebr.

Albert Christensen, Thurman, Arapahoe Co., Colo.

A. P. Johnson, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.

Marius Christen, Gaston, Fresno Co., California.

Prænumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker titide.

Boghandler A. Fr. Hansen,

Cedar Rapids, Iowa, er „Stjernen“'s

officielle Generalagent. Han ansetter Lok-

agenter og besøger alt Ekspeditionens

vedrørende med samme Autoritet, som

Bladets Udgiaver. Alle „Stjernen“'s

Solddere af Missouri-floden vil be-

høge at indsende Betaling, Bestilling og

forlangender om Prænumre til Mr.

ansen.

Det gamle Sted.

Striften lærer os, at en Mand's Hjerte er der, hvor hans Liggende er, og Sandheden af denne Sætning er nok som bleven bekræftet ved den Behandling, som er bleven Pengereformen til Del i Kongressen.

Vor Tid er Pengemagtens Periode, og mange ere de, som bærer sit Hjerte i sin Pengeping. Der findes kun faa Mennesker, som taaler at man berører dem, hvor deres Pengemagter ligger. De have Denne Omstændighed for sig i Interesse, at den Stund ethvert Loosfor- sig, der er den private Pengeping lidt naergaaende, nok skal fremkalde saadanne Smertenslylde, som umiskendeligt rype „de gamle Steder“.

Og saaledes har den Afstemning, som fandt i m. d. Solot, sin særskilte Inter- esse for os, fordi den famlede Inter- esse med Pengepingens Værdier ber. Den historiske Mason og Dixon Grænselinje adskilte i sin Tid Sydens Slavedrift fra de frie Stater. En Nutidsforfatter har draget en ny Sla- vegrænse, der affæhrer Staterne New York, Pennsylvania, New Jersey og Ny-England fra den øvrige Union. Ofte for denne Grænse de Bondsejerne og hele den Klasse, hvis fineste Beside- ligheder ligger i deres Pengeping, medens de, som bo udenfor, uagter det arbejds-Element.

Ny-England var saa tæt befolket med gamle Steder, at famtlig sels Staters Kongresmand seimte enstemmig imod Spoloveren, at New Yorks 34 Stemmer faldt blot en for, New Jersey gav blot en, og Pennsylvania faldt to. Dette smindlige Distrikt har isølge For- Staters Census i de sidste ti Aar vundet i Vælfærd fem Gange saa meget som en Gruppe af de bedre vestlige og sydlige Stater med et tre Gange saa stort Om- raade.

De ni Stater, som modfatter sig Solomontingen, er Pengemagtens Hoved- vedbædere, og det er ved og gennem en forartet Indsigning af Rentpenge fra Befolkningen og Syden at disse Stater er ble- ven umaadelige rige og despotisk magtige. Den almægtige Dollar er deres Scepter, dens Stældenhed udenfor deres Grænser er deres Magt. Og derfor maa Folk ikke tillades at faa Hold i den paa no- gen ny eller lettere Betingelse, thi da vil den sydlige Tribat, Plutokratiet oppebar, lide Afbræk.

Et andet, men betydeligt mindre, ka- pita listigt Midtpunkt findes i det store Komm erdistrikt i nordlige Wisconsin og Michigan. Wisconsin's Repræsentanter, paa en Undtagelse nær, (8 mod 1) stemte imod Fri-Solomontning, og Michigan kastede 6 St. imod og 3 for. Se der var ogsaa „gamle Steder“.

Hvad selve den frie og uindskrænkede Bærgning af Sols angaar, kan der ikke være nogen stærk Sandsynlighed for, at

den vilde bidrage stort til Pengepingens- maalets Løsning; men se en Gang hvil- tet Opstyr en saadan lille uslybige Til- nærmelse kunde afstedkomme. Hele Pengemagtens rykker i Marken i hele sin Vælde og viser at den har Magt over begge de gamle Barrierer. Det republi- kantske Parti stiller sig frejdigt under det Væbner, kan 11 nægte at bøj sig for Guld-Byrterne, 130 Demokrater stemte for Bland-Væbner, men 88 imod — et Mindretal stort nok til at faa Partiet i anstændige Vælgkamp, hvis det voer at behandle Solopergmaalet paa sit Program.

Men den Dag gryer, da Nationens Liggende ikke udelukkende skal ophobes i Ny-England.

Snaps og Lovmagere.

I Nationens Kapitalbygning i Wash- ington er der to Knepper for Hylberi. De kaldes Restauranter, skont de i Vir- keligheden ikke er andet end Whisky- og Beer-salooner. Senatet og Repræsen- tanthuset har hver sin; ingen af dem har Licens; Nationens Lovgivere tror rime- liggvis, at Love og Forordninger gjælder kun for andre, men ikke for dem selv. Vig Konger i den gamle Verden er de ophøjet over Loven. Træder man ind i disse Kongressens Knepper, vil man finde faa Aftælling til at se, at de Gang efter Gang tyller i sig Whisky, Brandy, Vin og Beer for saa sluttelig at gaa med en god Ladning Spirituosa ind i Hallen for at deltage i Lovmageriet. Naar man har været Ojendvidne til dette, vil man ej forundres over, at Kongressen er villig til at gøre noget, der kan standse Flokken af Rusdrikke. Det bliver da forsaaleligt, at Kongressen tro mod Medlemmernes Liv og eget Eksempel al Tid har nægtet at lade undersøge Vir- kningen af Rusdrikke paa Nationens Hel- bred og Vælfærd og haardnakket har modsat sig alle Forsøg paa at indføre Prohibition i Distriktet Columbia og i Territorierne. Bryggeres, Destillato- reres og Saloonholderes Interesser blir- der berimod plejet med hørlig Omsorg. Endog Maine har anmodet de Forenede Staters Konsuler at undersøge, om der ikke kan aabnes Markeder for Whisky og Beer i Vestindien, Mellem- og Sydame- rika. Senator Dolph vil, at Kongres- sen skal tillade Salg af Rusdrikke i Ala- ska, og Kongresmand Kemna foreslaar, at Betalingen af Stat paa Alkohol i Bond skal kunne udfættes i det uendelige. Repræsentanthusets Kneppe kan især glæ- de sig ved talrige Besøg. Til den hø- 4 Num af anseelig Størrelse, og i deres Nabo- stater er Kommitterum, Posthus, Væ- relser for Aktiojager, Skrivematerialer m. m., og en Trappe fører derfra lige op i Forhandlingsalen. Senatets Kneppe (Restaurant) er ogsaa omgivet af Kommitterum. Den er mindre besøgt end Husets Saloon, vist nok hovedsage- lig for den Grund, at mange Senatorer har for Vane at holde en Fortsyna af Drilledearer i deres egne Arbejdsværelser i Kapitolliet. I Husets Kneppe sælges daglig med et Middeltal 60 Kasser Beer og 6 Gallons Whisky foruden Vin og „Cordials“ af forskjellig Slags. Begge Knepper er udstyret med stor Pragt, og hvo- r i Stude det ikke være saa; thi det er Folket, som betaler. Et skjed- ser man i Kongressmand sammen med Kinder af tvivlsomt Nytte, og somstest finder man nogen Tid efter disse Kvin- demennesker anbragt til høj Ven i et eller andet Regjerings-Departement, i hvil- ken Stilling de er komne ved sine Velgæ- deres Indflydelse og Paatrængighed.

(„Reform“.)

Fra den nationale Hovedstad.

Statkamret opkjøbte forleden 60,000 Unser Sølvtil 86½ Cts. pr. Unse.

Kensdrets Indførelse i Ala- ka er efter Kongresmand Durborows Mening en stor Nødvendighed, og foreslaar at Kongressen skal i denne Hen- sigt bevillige en Sum af \$15,000.

Til Nationalbankernes Be- klæmning. For at bestyrtte Nationalbankerne mod egen Stjælelykke har Senatet et Forslag, der bestemmer, at ingen Nationalbank skal gjøre noget Laan til nogen af sine Bestyrelsesmed- lemmer, med mindre Laanet først an- sees af Direktionen paa et regulært affholdt Møde.

Kinesisk Truslet. Den kinesiske Minister i Washington har antydet til Senator Sherman, Formand af Komiteen for udenrigske Anliggender, at, hvis Forslaget mod Indvandring af Kinesere bliver Lov, vil den kinesiske Regjering

afbryde al diplomatisk Forbindelse med vor Stater.

Kongresmand Hitt paastod under De- batten om det kinesiske Spørgsmaal, at siden 1888 var Kinesernes Antal i vor Stater i Virkeligheden aftenet. Siden 1888 havde 18,000 flere Kinesere for- laadt de forenede Stater, end som var indvandrede.

\$80,000,000 til Posten. Husets Postudvalg har fuldt sit Budget, og forlanger en samlet Sum af fire millioner Dollars som Bevilling til Postvesenet. De større Udgifter ere: Til Postmestres Lønninger, \$15,250,000; Assistenters, \$8,160,000; til Post- omberinger, \$10,450,000; til Jernban- nerne, \$23,483,657.

Regjeringsbygninger. Ved- kommende Udvalg anbefalede i Fredags i Huset Opførelsen af offentlige Bygning- er følgende Steder: Hastings, Nebraska; Joliet, Ill.; Ann Arbor, Mich.; Massillon, Ohio; Clinton, Iowa og flere andre Steder. Ligeledes anbefales der Opførelsen af et Marinehospital i Gallipolis, Ohio.

Senator Wolcott af Colorado holdt forrige Uge en Tale i Senatet og gav Præsident Harrison ordentlig Paan- pakning for hans Opposition mod fri Solomontning. Da Wolcott selv er Republikaner, oatte hans Angreb paa Præsidenten ikke liden Sensation. Han stillede Harrison i samme Klasse med Cleveland som en Føllesjende.

New Orleans-Affæren jævn-

et. Statsminister Maine tilfillede den 1ste April paa Præsidentens og Reg- jeringens Vegne den ny italienske Ges- sandt i Washington, Marti Imperilli, en Strikelse, hvori han tilbød den itali- enske Regjering en Sum af 125,000 Franks som Erstatning og Dyrkning for Vlobbadet paa italienske Borgere, som fandt Sted i New Orleans i Mars- ch. To Dage senere modtog Maine en Svarkrivelse fra den italienske Ges- sandt, at hans Regjering ansaa den til- budte Sum som tilkækkelig Satisfak- tion, og at det var ham en Glæde at meddele, at hans Regjering nu anser Forholdet mellem de to Lande som saa varmt og indberligt som det nogen Sinde har været. — Saaledes har da denne uhykelige Epifode faaet sin Afslut- ning, og godt var det at Onkel Sam — om end nylende — besluttede at gøre hvad Ret var i denne Sag. Det vil have Vandet baade i egen og andres Ag- telse.

Skandalerne i Pensionsbu-

reaudet. I Fjor blev der jo ymet no- get om, at alt ikke var som det burde være i Pensionskontoret under Mr. Naams Administration, der dog ikke den Gang bestod andet, end at Mr. Naam havde gjort sig skyldig i Personansæelse i nogen stærk Grad, og dette er man nu en Gang saa vant til at se i Stillinger som hans, at man lod Sagen hende. Men det demokratiske Flertal i Huset har nu taget sig for at røde op i Affæ- ren paany. Allede for flere Uger siden blev der nebsat et Udvalg til at undersøge Forvaltningen af Pensionsbureauet; men vi har ikke tidligere nævnt noget derved, da Erfaringen har vist, at man skal være meget varfomme med at fæste Lid til Naboerfæls, som foranaltedes af et politisk Parti angaaende et andet. Men Forklaringerne fra de Vidner, som i de sidste otte Dage har været afsporet for Udvalget, rober en saa umiskjende- Tilstand, at man ikke længer kan være i Tvivl om, at der hersker en slemlkorruption i Mr. Naams Bureau. Det er ikke blot en enkelt Skandale, hvorom det drejer sig, men enhver Slags kor- ruption synes at kunne findes i Pensions- bureauets frugtbar Jordbund. Ordinar Partistighed og Udvælgelse vilde som sagt ikke være saa forbausende, men i dette Tilfælde findes de nævnte Udbyder i et saa forartet Omsang, at man virkelig maa forbauses over at Præsident Harri- son, som i hvert Fald i nogen Grad ikke kunde være uvende om det sande For- hold, ikke forlænge siden har set sig for- anlediget til at give Hr. Kommisseren sin Afsted. Det skulde han helst have gjort inden en demokratisk Undersøgelse fik Aftælling til at udbasunere Skanda- len for Alverden.

(„Reform“.)

Kabelgram.

(Ags-Dersigt fra Udlandet.)

Blitkille ester og for Stor- men. Berlin er rolig. Nilsdagen, der er hjemsendt, er ogsaa rolig. Lige- ledes er Kejseren rolig. Denne Tilstand synes dog for lykkelig til at den skulle kunne vare længe, og det er ogsaa tvivlsomt at den vil vedvare; men nægtes kan det ikke at alting i det tykke Rige ser smukt og fredeligt ud for Næblikket. Men der gaar Tale om at gjenop- vække den affyrlige Anti-Socialist-Lov-

givning. Urimeligt som det maatte synes at være, at stille nogle saa fanatis- keredes Forbudelser i Klæng med Social- Demokraternes Planer og Dpogaver, findes der dog Folk i Kejsarens Kridthus, som ligesom brænder af Begjærlighed efter at komme til at repetere Bismarck's Bommerter. Og Kejseren selv synes vist godt om disse Forslag, at domme efter hans hele Holdning i alt, der ved- kommer Socialisterne. Der er vel just ikke Tale om at gribe til dette radikale Middel i Dag eller i Morgen; men i Tilfælde den 1ste Maj viser sig at være rig paa den Slags Begjævnheder, som Regjeringen ikke under, kan man maake- vente en Gjenopvækkelse af de barbariske Love, under hvilke Socialisterne krym- pede sig faare, men som de desuagtet stylder deres Triofel, og som, hvis de atter kommer i Kraft, vil bidrage endnu magtigere til deres Vækt.

Det monarkiske Parti i Fran-

krig er snart forsvundet fra den politiske Skueplads. Det eksisterer snart ikke længer noget Steds i Landet, uden det skulde være hos visse Militærofficerer og hos den betalte Presse. Det Særlyt har saagar i den sidste Tid vist sig, at Efterkommere af de gamle stolte Bour- boner har meldt sig ind i republikanske Klubber.

Dynamit i en Kirke.

Dynamit- knalderiet i Europa synes at have øvet en i smittende Indvirkning paa de i Vest- indien værende Anarkister, og i Havana, Cuba, til de i Torsdags ved Afholdelsen af en katolisk Lyst til at forsøge Kunsten mod en Domkirke der Steds. Det var om Aftenen, og Kirken var godt pakket med Tilhøvere. Bludselig lod en fryg- telig Eksplosion ved Indgangen til Kir- ken; den største Stræk opstod blandt Til- hørerne, som ikke vidste hvad der vilde komme næst. Præsten, som befandt sig paa Prædikestolen, traf sig tilbage, og Menigheden forlod da ogsaa skyndsomt Kirken. En Luversøgeelse viste, at der i Indgangen var bleven henlaant en Bombe, der var eksploberet, dog uden at anrette synnerlig Skade paa de oer- ordenlige massive Mure. Autoriteterne har taget sine Forholdsregler for at forhindre en Gjentagelse af disse Skjen- digheder. Anarkisterne (hvis det var dem) har aldrig før gjort noget Spet- sel her. Somme tror, at det er en ind- vandret Anarkistifoloni fra Spanien, og at dette Angreb var det første af en Række, som skal følge efter.

I Hundene.

I visse Lande er Ji- nansmandene en langt magtigere Faktor i Bestemmelsen af Landets Politik end Selve Politikerne og Statsmandene er. Et af disse Lande er Italien. Det for- tryllende, solrige Italien ligger paa Bankerotens Rand. For en tre Maan- eders Tid siden indgav Forseminister Rudini sit Afsted. Dette var ganske uventet for det store Publikum; men de, som for tre Maaneder siden var bekendt med Staters indre Hæve Gang, vidste ogsaa godt, at Situationen blev mere og mere misfæbel for hver Dag, der gik. Da Finansministerens Agenter sidste Uge forgyvedes havde søgt at sælge itali- enske Statkammer-Noter i Paris, Lon- don, ja selv i Berlin, endog mod 15 pCts. Tab, blev en Krise uundgaae- lig. Var det blot en ordinar Minister- krise, Sagen drejede sig om, da havde Situationen ingen videre Betydning; en Minister gaar og en ny fremfaar, men her er Tale om en Forvandling af Landets hele politiske Ydre paa Grund- lag af et Laan paa 15,000,000 Lirer til nye Bøsser.

Fattigdom og Fallit alle Vegne! En- hver, som kender Forholdene, ser let, at Italien ikke taaler en Forøgelse af Sta- tebyrderne. Tælbøvesnet, som er slet ordnet, indbringer mindre end forventet, og Fattigdommen tiltager. De store romerske Fyrstefamiljer gaar i Gruset. Fyrst Sciarra er fallit, Fyrst Borghesi lever paa Landet fordi han ikke har Naad til at vise sig i Byen, Bourgeoisernes Formue indskrumpet ogsaa hurtigt, og 700 højtstående romerske Familjer folgte i Løbet af 1891 deres Kjøretøjer, fordi de ikke længere havde Naad til at holde dem. Ude fra Provinserne vover Ud- vandringen Dag for Dag; den italienske Bonde forlader sit gamle Hjemland, over hvilket Militærvæbnet har spredt sin Forbandelse. De siger, at de fore- trække at ipise Græs i Argentina frem- for at fulke ihjel i deres eget Land. Stallets Italien! det maa betale en halvt Åre dyrt. Havde det holdt sig borte fra Trippellianansen kunde det spare mange Lirer, — ca. 300,000,000 om Aaret. Det kan heller ikke gaa læng, — Folket gnster en Forandring, det repu- blikanske Parti vokser, og Kong Umberto kommer tilfaldt til at sige til Wilhelm, at Italien ikke kan forstaae Krigsfor- mingerne undtagen Tyskland betaler

Regningen. Hvis ikke Tyskland flyer Italien nogle Kontanter — og det gjør det ikke — vil Trekanten gaa i Stykker. I midlertid betaler det italienske Folk saa længe det kan.

Anarkisterne

har spoleret Udgif- terne for en almindelig Majdags-Fest paa Hjalmandet. England er faktisk det eneste Land, hvor Demonstrationen vil faa Udseende af offentlige Optog. An- bejderne i Paris har allerede tilmeldt Autoriteterne, at de ikke vil foranstalte nogen Procession. I Torsdags gav de socialistiske Førere den spanske Regjering Underretning om, at de i Betragtning af Anarkisternes Overfald ikke vil have nogen Procession paa 1ste Maj. An- bejderne i de forskjellige industrielle Cen- trer i Holland vil afholde Massemøder den 1ste Maj.

Fyrst Bismarck

afstyrer i „Hamb. Nachrichten“ en Pil imod sin Efterføl- ger i Rigskanslerembedet, der maa siges at høre til de giftige.

„Vi under os ikke over,“ hedder det, „at Udlandet hilser Greg Caprivis For- bliven som Rigskansler med Glæde. Det modfatte maatte derimod forundre, ibet det vilde vidne om, at vedkommende Stater ganske havde glemt de Fordele, som Caprivis Regimente har forfattet dem.

Hier maa vi antage, at de Indrøm- melser, England har opnaaet i Afrika, og Øst- og Italien ved Handelstrak- terne have forfattet Caprivis disse Lan- des varige Taknemlighed. Derimod er vi ikke saa sikre paa, at det er i Tysklands Interesse at erhverve og bevare Udland- des Venfærd paa denne Maade. Hvis man tror, at vi er saa velhavende, at vi ikke blot kunne udrede egne Kirkes- omfollinger, men ogsaa underfatte vore Forbundsfaeller ved Handelstrak- ter, saa glemme man ikke, at indfigts- fulde Folk er af den Formening, at vi i Tilfælde af en Krig vilde blive nødt til at ile vore Forbundsfaeller til Hjalp paa disses egne Vælpalster. Stulbe dette bekræfte sig, da vil det hæve sig, at vi have svækket vore penuniære Hjel- pekilder i Ulide. Hvad vil skænte til Øst- og Vest, opnaas ikke til en Krigsskat, men fortæres med det samme.

Stuttelig giver Bladet Dørens kom- sten med Hertugen af Cumberland en meget ublid Bedømmelse.

Lancaster, Kan., d. 10. April, '92.

Hr. Redaktør!

Derfor De ikke finder det ubeskedent bedes De om at indromme Blads i „Stjernen“ for nogle Spørgsmaal af underetegnede, maaste faa en eller anden i Venlighed vilde bære samme, selv om jeg ikke træffer det Nigtige, for jeg er kun en gammel, tarvelig Bonde fra Danmark, som nu staar ved Støpets Grændier.

I „Stjernen“ No. 13 faar: „Kir- ken contra de hemmelige Foreninger“, og deri: „Hvad er Kirken?“ som er be- spøret, men hvilken Bepoarselse jeg i min Enfoldighed ikke kan faa Hold i. Jeg vil derfor tillade mig at fremsætte det Spørgsmaal endnu en Gang:

Hvad er Kirken?

a. Er Kirken de Pragtbygninger, som opføres, og de unge Mennesker, der kaldes Præster, som gaar hele deres Liv og trækket med den gamle Adam, ligesom enhver anden af Adams og Coas Søner og Døtre?

b. Er Kirken enhver ærlig Sjæl, over hele Jordens Kreds, som vil være med til at opbygge Kristi Kirke?

c. Vil faa ikke enhver Sjæl, paa hin store Dag, blive spurgt: har du, ef- ter det Bud, jeg gav dig, været med til at bygge paa Kristi Kirke?

d. Har Kristus hentydet til, at Kirken eller andre Foreninger i den nærvæ- rende sydlige Verden, skulde magte at gjøre den verdige Dørlighed overflø- dig?

Erhørbidigt

Andreas Peterfen.

Den Omstændighed, at Indsenderen er „en gammel, tarvelig Bonde fra Danmark, som nu staar ved Støpets Grændier“ skulde vel ikke gjøre ham mindre stiftet til at klare de fremsatte Spørgsmaal, hvis det i det hele taget laa indenfor menneskelig Gøne at bære dem. Men vi tror oprigtigt talt, at hans her fremsatte Spørgsmaal er saa dybsindige, at de vil sætte selen den lær- deske teologiske Filosof graa Haar i Ho- vedet. Og naar vi for vor velkom- mende indlader os paa korteligt at be- svare, er det blot vor personlige Mening, der fremsættes uden Spor af Krav paa Autoritet.

Svar: — a. Ja, det er Kirken, og er

det væsentlige sydlige Udtryk for den Situation, der falder sig for Kristi Kirke. Spørgsmaal b vil v belysne det Spørgsmaal: Tror Indsenderen, at Kirken i Belysning af den Historie har Ret til at betragte sig som absolut ensbetydende med Kirkes Sag? Prædikede Kristus eller prædikede han Guds Rige?

c. Det er ikke for os at afgjøre, om det vil blive spurgt om paa hin store Dag. Men vi tror oprigtigt at den Sjæl udenfor den sektariske Gulv- ret mere simple end en paa sejlende næstemening bygget, som vil bekræfte at have en ligesaa god Konto i den Bog som den mest iøvrige Naametræ- ning. d. I det af ved. Vi finder den ingen Hentydning til at Kristendommen skulde bli ve udbredt i den store Almen- heden. Indsenderen vil da værdifuldt at det kristne Prinsip i hvert Menne- skes Bryst — Indførelsen af det „uaf- rige Rige“ — vilde totalt gjøre den verdslige Dørlighed overflødig.

Skandinaver i Amerika.

I følge Telegram til Hr. A. Johnson & Co., General Agenter i Passagerafdelingen, afgit Thingaa- Linjens Skib „Gella“ fra Christiania den 15de April med 850 Passagerer. Det kan ventes til New York omkring den 28. April og Passagerer for Dan- brog og Omegn vil komme frem 3 Dage senere. — Dampskibet „Thingaa“ af samme Linje ankom til New York for- dags Aftes med 637 Passagerer.

* Krigen altid bitter og uhyggelig næ- rer blandt vore norske Kolleger i Min- nesota og Dakota'erne. „Afholdsbote- len“ er et republikansk Prohibitions- blad, som udkommer i Hillsboro, N. Dak., og „Nordmanden“, som udkom- mer i Grand Forks, er det officielle Organ for Alliansen. Disse toende Blades Udbredelsesfelt falder saa nær sammen, at de ganske naturligt ofte er komne i Kollision med hinanden, og man maa derfor ikke forbauses over, at For- holdet mellem de to Redaktører ikke er af det varmeste Sluss. For en Tid siden fandt Redaktøren af „Nordmanden“ isjølge sin egen Erklæring på at oprette et Slags selsk „Aoverteringsbureau“, der udbødte Breve til flere Uviser med Tilbud om at ville betale vedkommende Blads Redaktører en klæffelig Sum for at trykke en Række Artikler imod Farmeralliansen. Bureauet angav at re- præsentere et magtigt anglo-amerikant Syndikat, hvis Opgave det var at fæmle Alliansen. Ud af ca. 40 Svarkrivelse, som „Bureauet“ modtog paa sine Erklæ- rerer, ser det ud til, at blot tre Vister bestemte nægte at hase noget med dette skumle Forhøvede at gjøre. Et af de Blade, som underkroft Kontrakt, var netop „Nordmanden's“ Kollega, „Af- holdsbasunen“. Men Basunens Red- aktør erklærer nu, at han lige fra Begyndelsen havde en Mistanke om Sa- gens sande Sammenhæng, men at han tillygelubende git ind paa den ugudelige Bægt for at faa en Velighed til at af- flere sin gamle Hjende, „Nordmanden's“ Redaktør, hvilket han ogsaa for et Par Uger siden gjorde efter alle Kunstens Regler. Men sidstnævnte har ikke været sen til at bære komplementet, og for- klarer i sin Udgave for 6te April, at han oprettede nævnte „Bureau“ i den Hen- sigt at afløre Presenssens store Naad- denhed, og er glad over, at det er lykket- des ham saa grundigt. Det kan heller ikke nægtes, at dette var en meget ind- rigtig Plan for at erkundige sig om, hvore- ledes det staar til med Presenss Moral. I midlertid luer Krigsluon højt der- oppe.

* Hr. R. S. M. Sars, den forhen- værende Redaktør af „Dubuffen“ og „Daglig Tidende“, har nu overtaget Red- aktionen af det nye Blad i Minneapolis, „Politiken“.

* Den svenske Sangerinde Augusta Driften, der nyit har affluttet en 6 Maanders Sang-Tourne gennem de For. Stater, vil nu bosætte sig i Dur- luth. Hun skal snart holde Bryllup med sin Manager, Hr. J. D. Renard, der ligeledes er af svensk Herkomst.

* H. D. Peterfen i Minneapolis, Gemepine Countys Kasserer, hvem Gu- vernør Merriam fornødt suspenderede paa Grund af Mistilgthed ved hans Embedsforret, har nægtet at overgive sit Embede til Mr. Burton, som er ub- nevnt til hans Eftermand. Peterfen benagter Guvernørens Ret til at sus- pendere ham.

* J. C. Auen, tidligere Redaktør af „Spokane Echo“ og „Vor Tid“, for disse Blade overgik til det konservativt, under hvis Ledelse de begge bøde, vil nu blive Redaktør for det nye Blad „Westerns Skandinaver“, der begynder at udkomme i denne Maaned i Portland, Ore., og som er organiseret af et solidt Aktieselsk- skab.